

“ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଲଗନକୁ ଢ଼ାଳା ସଂରୂପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟର ତରଙ୍ଗ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରି ।”

ଆଜି ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ମସ୍ତକରେ ତିନୋଟି ରେଖାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା ପରମାତ୍ମ ପାଳନାର ଭାଗ୍ୟର ରେଖା । ଏହିଭଳି ପରମାତ୍ମ, ପାଳନାର ଭାଗ୍ୟ ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ ଏବେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଥର ହିଁ ମିଳିଥାଏ । କେବଳ ଏହି ସଂଗମସ୍ଥର ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେବେ ବି ଏହି ପରମାତ୍ମ ପାଳନାର ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ପାଳନା ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ପିଲାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଦ୍ଵିତୀୟ ରେଖାଟି ହେଲା - ପରମାତ୍ମ ପାଠପଢ଼ାର ଭାଗ୍ୟର ରେଖା । ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାଠପଢ଼ିବା ମଧ୍ୟ କେତେ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟ ଯାହାକି ସଂସାର ପରମାତ୍ମା ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ତୃତୀୟ ରେଖାଟି ହେଲା ପରମାତ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତିର ରେଖା । ଟିକଏ ଭାବି ଦେଖ ତୁମକୁ କେତେ ସବୁ ପ୍ରାପ୍ତି ମିଳିଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନେ ଅଛି ନା - ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା କେତେ ଲମ୍ବା! ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଏହି ତିନୋଟି ରେଖା ରମକୁଛି । ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛ? ପାଳନା, ପାଠପଢ଼ା ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତି । ଏହା ସହିତ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ନିର୍ଗତ୍ୟ ଆଧାରରେ ଆତ୍ମିକ ନିଶାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ତାନ କେତେ ନିଶାରେ ରହୁଛନ୍ତି! ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଏବଂ ସାରା କଳ୍ପରେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ଅଟ, ମହାନ ମଧ୍ୟ ଅଟ ଏବଂ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯିଏକି ଶରୀରରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଏବଂ ମନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ତଥା ଦେବତା ରୂପରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପଦନ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଆଉ କେହି ବି ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ତା’ ସହିତ ହାଲସ୍ପଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ, ହୋଲୀସ୍ପଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ରିଚେଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁଠାରୁ ଧନଶାଳୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ, ବାପଦାଦା ସ୍ଵାପନା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମରଣ କରାଇ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିଥିଲେ ଯେ ‘ଓମ୍ ମଣ୍ଡଳୀ’ ‘ରିଚେଷ୍ଟ ଇନ୍ ଦି ହିଲାର୍ଡ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଓମ୍ ମଣ୍ଡଳୀ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ସବୁଠାରୁ ଧନଶାଳୀ ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ସ୍ଵାପନା ସମୟର ତୁମମାନଙ୍କର ମହିମା । ଦୁନିଆରେ ଯେତେ ବି କୋଟି-କୋଟି ପତି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଧନଶାଳୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଏତେ ଧନବାନ ହେବାର ଆଧାର କ’ଣ? ବହୁତ ଛୋଟିଆ ବିଧି । ଲୋକମାନେ ରିଚେଷ୍ଟ ହେବା ପାଇଁ କେତେ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କେତେ ସହଜରେ ମାଲାମାଲ୍ ହୋଇଗଲିଛ । ଜାଣିଛ ନା ଏହାର ସାଧନ ବା ବିଧି କ’ଣ? କେବଳ ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ବିନଦୁଟିଏ ଲଗାଇବାର ଅଛି - ବାସ୍ । ବିନଦୁ ଲଗାଇ ଦେଲ, ରୋଜଗାର ହୋଇଗଲା । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ବିନଦୁ, ବାବା ମଧ୍ୟ ବିନଦୁ, ଯଦି ଆତ୍ମାକୁ ମନେ ପକାଇଲ ତେବେ ଆୟର ବୃଦ୍ଧି ହେଲା । ଏମିତି ବି ଲୌକିକରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ବିନଦୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁନ ଲଗାଇବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ଏକ ଆଗରେ ବିନଦୁ ଲଗାଇ ଦେଲେ ତାହା ୧୦ ହୋଇଯାଉଛି, ଦୁଇଟି ବିନଦୁ ଲଗାଅ ତିନୋଟି ବିନଦୁ ଲଗାଅ, ଚାରୋଟି ବିନଦୁ ଲଗାଇ, ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିବ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସାଧନ କେତେ ସହଜ ଅଟେ! “ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ” ଯଦି ଏହି ସମ୍ପୃତି ବିନଦୁ ଲଗାଇଲେ ତେବେ ସମ୍ପତ୍ତି ଜମା ହୋଇଗଲା । ପୁଣି “ବାବା” ଡକ୍ଟର ସମ୍ପୃତି ବିନଦୁ ଲଗାଅ, ଆହୁରି ସମ୍ପତ୍ତି ଜମା ହେଲା । କରମ କରିବା ସମୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଡରାମାର ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ଲଗାଅ, ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଯଦି ଫୁଲଷ୍ଟଫର ବିନଦୁ ଲଗାଇଦେଲ ତେବେ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହେଲା । ଏବେ କୁହ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ କେତେ ଥର ବିନଦୁ ଲଗାଉଛ? ଏବଂ ବିନଦୁ ଲଗାଇବା କେତେ ସହଜ ଅଟେ! କିଛି କଷ୍ଟ ଲାଗିଲା କି? କ’ଣ ବିନଦୁ ହାତରୁ ଖସିଯାଉଛି କି?

ତେବେ ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କୁ ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାର ସାଧନ କେବଳ ଏତିକି କଥା ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ବିନଦୁ ଲଗାଇଗଲା । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନଦୁ ଲଗାଇବା ଜଣା ଅଛି ତ? ଯଦି ଜଣା ଅଛି ତେବେ ଗୋଟିଏ ହାତର ତାଳି ବଜାଅ । ଏହା ପକ୍କା ଅଟେ ତ! ନା କେବେ କେବେ ହାତରୁ ଖସିଯାଉଛି, କେବେ କେବେ ଲାଗିଯାଉଛି? ତେଣୁ ସବୁଠାରୁ ସହଜ କଥା ହେଲା ବିନଦୁ ଲଗାଇବା । ଯଦି କେହି ସଂପୃତି ଆଖିର ଅନ୍ଧ ହୋଇଥିବ ତେବେ ବି ସେ ଯଦି କେବଳ କାଗଜ ଉପରେ ଯେଉଁଠି ବା କଳମ ରଖି ଦେବ ତେବେ ବି ବିନଦୁ ଲାଗିଯିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ତର୍କନେତ୍ରୀ ଅଟ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ତିନୋଟି ଯାକ ବିନଦୁକୁ ସର୍ବଦା ବ୍ୟବହାର କର । ପରଶନାବାରକ ଚିହ୍ନ କେତେ ତେଜା ଅଟେ, ଲେଖିକରି ଦେଖ ତ, ତେଜା ଅଟେ ନା? କିନ୍ତୁ ବିନଦୁ କେତେ ସହଜ ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମାନ କରିବାର ବିଧି ଶୁଣାଇଚାଲିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହାର ବିଧି ହେଲା ବିନଦୁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଧି ହିଁ ନାହିଁ । ଯଦି ବିଦେହୀ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ତେବେ ବି ଏହାର ବିଧି ହେଲା - ବିନଦୁ ହେବା । ଅଶରୀରୀ ହେଉଛି ବା କରମାତୀତ ହେଉଛି - ସବୁର ବିଧି ହେଲା ବିନଦୁ ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି -ଅମୃତବେଳାରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରି, ଆତ୍ମିକ ବାରତ୍ତାଳାପ କରି ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାରକୁ ଆସୁଛି ପରଥମେ ତିନି ବିନଦୁର ତିଳକ ମସ୍ତକରେ ଲଗାଅ, ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଭଳି ଲାଲ ରଙ୍ଗର ବିନଦୁ ମସ୍ତକରେ ଲଗାଇବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୃତିର ତିଳକ ଲଗାଅ ଏବଂ ରେକ୍ କର ଯେ କୌଣସି କାରଣରୁ ଏହି ସମ୍ପୃତିର ତିଳକ ଯେପରି

ଲିଭି ନ ଯାଏ । ଅବିନାଶୀ, ଅଲିଭା ତିଳକ ଲାଗିଛି ତ?

ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ମଧୁସ୍ୱ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କେତେ ସ୍ନେହରେ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ଏହା ଛଡ଼ା ଆଦି ହଲ ଭିତରେ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ମଧୁସ୍ୱ କେତେ ମେହନତ କରି, କେତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ନିଦକୁ ଭୋକ-ଶୋଷକୁ ଭୁଲି ଆଗ ଧାଡ଼ିରେ ପାଖରେ ବସିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ସବୁ କିଛି ଦେଖୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି, ସାରା ଡରାମା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ଆଗରେ ନିଜକୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତ କରିଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେପରି ସାକାରରେ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଆସୁଛୁ ସେହିପରି ବାପ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ମଧୁସ୍ୱ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି, ଏଠାରେ ଭାରୁଛ ନା ସବୁଠାରୁ ଆଗ ନମ୍ବର ମିଳିଯାଉ । ପୁଣି ବି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ମିଳୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ସାକାରୀ ଦୁନିଆ ଅଟେ ନା! ତେଣୁ ସାକାରୀ ଦୁନିଆର ନିୟମକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ୱ ସେତେବେଳେ ଭାରୁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ଆଗରେ ଆଗରେ ବସିଯାଆନ୍ତେ କି କିନତୁ ଏପରି କ'ଣ ହୋଇପାରିବ? କିନତୁ ହେଉଛି, ଜାଣିଛୁ କିପରି ହେଉଛି? ପଛରେ ବସିଯିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସବୁବଦା ତାଙ୍କ ନିୟମରେ ସମାହିତ ହୋଇ ଥିବାର ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ନିକଟ ହେଲା ନିୟମ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ପଛରେ ବସି ନାହିଁ । ନିକଟରେ ହୁଅ । ଶରୀର ହିସାବରେ ହୁଏତ ପଛରେ ବସିଛୁ କିନତୁ ଆତମା ସବୁଠାରୁ ଆଗରେ ଅଛି । ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ୱ ଆଗବାଲାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପଛବାଲାଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଦେଖ ପାଖବାଲାଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ୱଥୁଳ ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି କିନତୁ ପଛବାଲାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱଥୁଳ ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ନିଜର ନିୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାହିତ କରିନେଇଛନ୍ତି ।

ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ୱ ହସ ଲାଗୁଛି ଯେ ଦିନ ଦୁଇଟା ଠାରୁ ଲାଲନ୍ ଲାଗିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି । ବାପଦାଦା ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ହୋଇ ଅଧିକ ମଧୁସ୍ୱ ଯାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ରୂପକ ମାଲିସ୍ ମଧୁସ୍ୱ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଗୋଡ଼ର ମାଲିସ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ମାଲିସ୍ କରିବା ଦେଖିଛୁ ନା ବହୁତ ଭିନ୍ନ ମଧୁସ୍ୱ ଅଟେ ଏବଂ ବହୁତ ପରିସ୍ୱ ମଧୁସ୍ୱ ଅଟେ । ତେଣୁ ଆଦି ସମସ୍ତେ ଏହି ସିଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ମିଳନ ଚତୁର ଶେଷ ସୁଯୋଗ ନେବା ପାଇଁ ଚାରିଆଡ଼ୁ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଆସି ପହଞ୍ଚିଯାଇଛୁ । ବହୁତ ଭଲ କଥା । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିବାର ଉତ୍ତମ-ଉତ୍ତମ ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଥାଏ । କିନତୁ ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ମଧୁସ୍ୱ ଭୁଲିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ବାବା ଜଣେ ଅଟନ୍ତି କିନତୁ ପିଲାମାନେ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ବି ଅନେକ ସନ୍ତାନ ହେଲେ ବି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ମଧୁସ୍ୱ ଭୁଲୁ ନାହାନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ବହୁତ ଦିନ ପରେ ମିଳିଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସିକିଲିଧା ସନ୍ତାନ ଅଟ । ଦେଖ କେଉଁଠୁ-କେଉଁଠୁ ଦେଖ-ବିଦେଶର କୋଣ-ଅନୁକୋଣରୁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖୋଦି ଖୋଦି ବାହାର କରିଛନ୍ତି । କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଖୋଦି-ଖୋଦି ପାଇଥିଲ? ଏଣେ ତେଣେ ଭଟକିଥିଲ କିନତୁ ପାଇ ନ ଥିଲ କିନତୁ ବାବା ଆସି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ, ଗାଁ-ଗଣ୍ଡାରୁ, ସହର ଭିତରୁ, ଯେଉଁଠି ଯେଉଁଠି ବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରୁ ଖୋଦି ବାହାର କରିଦେଲେ ଏବଂ ନିଜର କରିନେଲେ । ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଗାଉଛ ନା - ମୁଁ ବାବାଙ୍କର ବାବା ମୋ'ର । ନା ଜାତି ଦେଖିଲେ, ନା ଦେଶ ଦେଖିଲେ, ନା ରଙ୍ଗ ଦେଖିଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଆତ୍ମିକ ରଙ୍ଗକୁ ଦେଖିଲେ - ତାହା ହେଲା ଜୟୋତିବିନ୍ଦୁ । ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ କ'ଣ ଭାରୁଛନ୍ତି? ବାବା ତୁମମାନଙ୍କର ଜାତିକୁ ଦେଖିଛନ୍ତି? କଲା କି ଗୋରା, ଶ୍ୱାପ କି ସୁନ୍ଦର, କିଛି ଦେଖିଛନ୍ତି? କିଛି ବି ଦେଖିନାହାନ୍ତି । କେବଳ ଏତିକି ଦେଖିଛନ୍ତି - ଇଏ ମୋର ଅଟେ । ତେବେ କୁହ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଅଧିକ, ନା ତୁମମାନଙ୍କର ଅଧିକ? କାହାର ଅଧିକ? (ଉଭୟଙ୍କର) ପିଲାମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବାରେ ମଧୁସ୍ୱ ଚତୁର ଅଟନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆପଣ ତ କହୁଛନ୍ତି ସ୍ନେହ ସ୍ନେହକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ, ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କର ମଧୁସ୍ୱ ସ୍ନେହ ଅଛି, ଆମର ମଧୁସ୍ୱ ସ୍ନେହ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି ନା! ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଚତୁର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ୱ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ପିଲାମାନେ ଏତିକି ସାହାସ ତଥା ଉତ୍ତମ-ଉତ୍ତମାହବାଲା ଅଟନ୍ତି ।

ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ବହୁତ ପିଲାଙ୍କର ୧୫ ଦିନର ଚାର୍ଚ୍ଚର ଫଳାଫଳ ଆସିଛି । ଗୋଟିଏ କଥା ତ ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର ଫଳାଫଳରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଅଛି । ଯଦିଓ ନିଜେ ମଧୁସ୍ୱ ଶତକଡ଼ା ହିସାବରେ ଯେତିକି ଫଳାଫଳ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେତିକି ନାହିଁ ପୁଣି ବି ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସହିତ ଭିତରେ ଭିତରେ ଯେଉଁମାନେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀକୁ ପୁରା କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଶେଷରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱଥଳରେ ନିର୍ଗତ ପହଞ୍ଚିଯିବେ । ଅଲ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ପିଲା ଏବେ ମଧୁସ୍ୱ କେବେ ଅବହେଳା ପଶିଆର, କେବେ ଆଲସ୍ୱର ଅଧୀନ ହୋଇ ଏଥିପ୍ରତି କମ୍ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ସ୍ଲୋଗାନ ମଧୁସ୍ୱ ଅଛି - ହୋଇ ହିଁ ଯିବୁ....ନିର୍ଗତ ହେବୁ, କହିବେ ନାହିଁ । ହୋଇ ହିଁ ଯିବୁ - ଏହା ହେଉଛି ଅବହେଳାପଶିଆର ଭାଷା । ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ହେଲା ତୀବ୍ରପୁରୁଷାର୍ଥ । ବାପଦାଦା ତ ଅନେକ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ବାରମ୍ବାର ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ମଧୁସ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ସାହସର ସହିତ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ସେହି ସମୟରେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ୱ ପିଲାମାନେ ଦିଲ୍ ଖୁସ୍ ମିଠେଇ ଖୁଆଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବା ମଧୁସ୍ୱ ଖାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନତୁ ବାଇଦା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀର ଅର୍ଥ ହେଲା ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଫାଇଦା । ଯଦି ଫାଇଦା ନାହିଁ ତେବେ ବାଇଦା ସମର୍ଥ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ବାଇଦା ପଛେ କର କାହିଁକି ନା ଦୁଲ୍ଖିୟ ମିଠେଇ ତ ଖୁଆଉଛ ନା! ତା' ସହିତ ତୀବ୍ର, ପୁରୁଷାର୍ଥର

ଲଗନକୁ ଅଗ୍ନି ରୂପକୁ ଆଣି ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣକରିବ । ଉପାଳାପୁଣୀ ହୁଅ । ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ବାକି ରହିଥିବା ମନର ବା ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କର ଯାହା ବି ହିସାବ-କିତାବ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉପାଳା ସ୍ୱରୂପ ଯୋଗଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସର୍ଗ କର । ଲଗନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି, ଏଥିରେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସହମତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଲଗନକୁ ଅଗ୍ନି ରୂପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ।

ବିଶ୍ୱକାରେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର, ଅତ୍ୟାଚାରର ଅଗ୍ନି ରହିଛି, ତେଣୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଟେ ତୁମମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଲଗନର ଅଗ୍ନି-ଉପାଳାରୂପ ଧାରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାଳାରୂପ ହିଁ ଏହି ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର, ଅତ୍ୟାଚାରର ଅଗ୍ନିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ ଏବଂ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦେବ । ତୁମମାନଙ୍କର ଲଗନ ଯଦି ଉପାଳାରୂପ ଧାରଣ କରିଥିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରହିଥିବ ତେବେ ଏହି ଯୋଗାଗ୍ନି ସେହି ଅଗ୍ନିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଟେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେଶର, ଶୀତଳ ସ୍ୱରୂପର ଅନୁଭୂତି ମଧ୍ୟ କରାଇବ, ତା ସହିତ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିର ଅଗ୍ନିକୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣକରିବ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଉତ୍ସର୍ଗ ମଧ୍ୟ କରିବ, ଅନ୍ୟ ପଟେ ଶୀତଳ ମଧ୍ୟ କରିବ । ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟର ବାତାବରଣ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି... ମୋ'ର ଯୋଗ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି, ବାବାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରତୀତ ମୋର ଆଉ କେହି ବି ନାହିଁନତି, ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କଥା, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବେ ଉପାଳା ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ । ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ସମାରକୀ ଚିତ୍ତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଶକ୍ତି ରୂପ ବା ମହାଶକ୍ତି ରୂପ ବା ସର୍ବ ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ରୂପ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ଏବେ ସେହି ମହାଶକ୍ତି ରୂପକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକର । ତାହେ ପାଣ୍ଡବ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଶକ୍ତିମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ସାଗରରୁ ବାହାରିଥିବା ନଦୀ ଅଟ, ସାଗର ନୁହେଁ, ନଦୀ ଅଟ । ଉଷାନ ଗଙ୍ଗା ଅଟ । ତେଣୁ ଉଷାନ ଗଙ୍ଗାମାନେ ଏବେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଉଷାନର ଶୀତଳତା ଦ୍ୱାରା ପାପର ଅଗ୍ନିରୁ ମୁକ୍ତ କର । ଏହା ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ।

ସମସ୍ତେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବର୍ଷ କେଉଁ ସେବା କରିବା? ତେବେ ବାପଦାଦା ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ସେବା ରୂପରେ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମସ୍ତାନ୍ତରେ ସବୁ ପିଲା ବାନପ୍ରସଥ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାନପ୍ରସଥୀମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ସାଧନ ସବୁ କିଛି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ନିଜେ ବାନପ୍ରସଥୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସମସ୍ତ ରୂପୀ ସମ୍ପଦ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପରୂପୀ ସମ୍ପଦ ଏବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଗାଅ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ପ୍ରତି କମ୍ ଲଗାଅ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସେବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଯିବ । ମାନସିକ ସେବା, ବାଣୀର ସେବା ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ତାହେଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଅନ୍ୟ ଯିଏବି ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ନା କିଛି ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହୋଇ ଦେଇଗଲ । ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ଭାବରେ ଖୁସି ଦିଅ, ଶାନ୍ତି ଦିଅ, ଆନନ୍ଦର ଅନୁଭୂତି କରାଅ, ପ୍ରେମର ଅନୁଭୂତି କରାଅ । ମୋତେ ଦେବାର ହିଁ ଅଛି ଏବଂ ଦେବାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଆପେ ଆପେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ନେବା । ଯିଏବି ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ରୂପରେ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛି କିଛି ନା କିଛି ନେଇକରି ହିଁ ଯାଉ । ତୁମେ ମାଷ୍ଟର ଦାତାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ଖାଲି ଖାଲି ଫେରି ନ ଯାଉ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲ - ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପିଲା ଯଦି ସମ୍ପର୍କକୁ ଆସିଗଲା ତେବେ କିଛି ନା କିଛି ଅନୁଭୂତି ନ କରି ଖାଲି ଯାଉ ନ ଥିଲା । ଏହାକୁ ଚେକ୍ କର, ଯିଏବି ମୋ ପାଖକୁ ଆସୁଛି ବା ମୋ ସହିତ ମିଶୁଛି, କିଛି ପାଉଛି ନା ଖାଲି ହାତରେ ଫେରି ଯାଉଛି? ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ସମ୍ପଦରେ ଭରପୁର ଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଦାନ ନ କରି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅବିନାଶୀ, ଅଖଣ୍ଡ ଦାତା ହୁଅ । କେହି ତୁମକୁ କିଛି ନ ମାଗୁ । ଦାତା କେବେ ବି ଅପେକ୍ଷା କରେ ନାହିଁ ଯେ ଇଏ ମାଗିଲେ ଯାଇ ମୁଁ ଦେବି । ନା । ଅବିନାଶୀ ମହାଦାନୀ, ମହାଦାତା ନିଜେ ନିଜେ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷରେ ମହାନ ଦାତା ହେବାର ସେବା ପ୍ରଥମେ କର । ତୁମେମାନେ ଦାତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ସମ୍ପଦ ହିଁ ହେଉଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଭିକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଦାନ ଦେବାର ନାହିଁ, ସହଯୋଗ ଦେବାର ଅଛି । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ନିୟମ ସେବା । ଏହା ସହିତ ବାପଦାଦା ବିଦେଶର ପିଲାମାନଙ୍କର ଖୁସିର ଖବର ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଛନ୍ତି ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରଚାର କରିବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି ବାପଦାଦା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମାଇକ୍ ନାମ ଦେଇଛନ୍ତି, ବିଦେଶର ପିଲାମାନେ ମିଳିମିଶି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଯୋଜନା କରିସାରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ସାକାରରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ୟାଟି ନୋନ୍ ରହିଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୋନ୍ରୁ ଅତି କମ୍ରେ ଜଣେ ହେଉ ପଛକେ ଏହିଭଳି ବିଶେଷ ନିମିତ୍ତ ସେବାଧାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ଯାହାକୁ ମାଇକ୍ କୁହ ବା ଆଉ କିଛି କୁହ, ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରିବାବାଲା କାହାକୁ ନା କାହାକୁ ନିମିତ୍ତ କର । ଏହା ତ ବାପଦାଦା ଅତିକମ୍ ହିସାବରେ କହିଲେ କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦେଶରେ ଯଦି ଏହିଭଳି ନିମିତ୍ତ ହେବାବାଲା ଅଛନ୍ତି ତେବେ କେବଳ ନୋନ୍ ବାଲା ନୁହଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀ ମାଇକ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ବାପଦାଦା ବିଦେଶର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏବେ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କାରଣ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କରିବାର ଯୋଜନା ବିଦେଶୀମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କକୁ ଆଣିଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତରେ ତ ଆହୁରି ସହଜ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏବେ କିଛି ବିଶେଷ ଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗୀ କରି ନିକଟକୁ ଆଣ । ସହଯୋଗୀ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ତିଆରି କରି ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ନିକଟକୁ

ଏହା ସହିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ, ସବୁଆଡ଼େ ତଥା ମଧୁବନରେ ଢ଼ାଳା ସଂରୁପର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କର, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଯୋଗ ଭଙ୍ଗୀ କହୁଛ ତାହା ମଧ୍ୟ କର । ଚାହେଁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ସଂଗଠନରେ ଢ଼ାଳିନି ଆଲୋଚନା ଦ୍ଵାରା ଢ଼ାଳା ସଂରୁପର ଅନୁଭବ କରାଅ ଏବଂ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଅ । ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ସେବାରେ ଲାଗିଯିବ ସେତେବେଳେ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥା ସବୁ ଯେଉଁଠିରେ ତୁମର ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି, ମେହନତ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି, ଦୁଃଖୀ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏଭଳି ଲାଗିବ ଯେପରି ଢ଼ାଳାମୁଖୀ ହାଲଏଷ୍ଟ ଷ୍ଟେଜ ହିସାବରେ ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଦେବା, ମେହନତ କରିବା, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଖେଳ ଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ । ତେଣୁ ସଂତପ୍ତ ହୁଅ ଅତି ସହଜରେ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ବାପଦାଦା କହିଛନ୍ତି ନା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଦୟା ସେତେବେଳେ ଲାଗିଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଦେଖନ୍ତି ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପିଲାମାନେ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି । ଢ଼ାଳାମୁଖୀ ଯୋଗ ରୂପର ସ୍ଵନେହ କମ୍ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ମେହନତ ଅଧିକ ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ଏବେ ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ, ବେପରୁଆ ହୁଅ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମେହନତ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । ଏଭଳି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ମେହନତ ତ କରିବାର ନାହିଁ ତେଣୁ ଆରାମରେ ଶୋଇପଡ଼ । କିନ୍ତୁ ସ୍ଵନେହ ଆଧାରରେ ମେହନତକୁ ସମାପ୍ତ କର । ବେପରୁଆ ଭାବରେ ନୁହେଁ । ବୁଝିପାରିଲ! କ'ଣ କରିବ?

ଆଗକୁ ବାପଦାଦା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବେ । ପିଲାମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଆଗକୁ କ'ଣ ହେବ? ବାପଦାଦା ଆସିବେ କି ନାହିଁ? ବାପଦାଦା ନା ତ କରୁନାହାନ୍ତି, ହାଁ ନାଁ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ହଜୁର, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନାଁ ହାଜିର । ତେଣୁ ବୁଝିପାରିଲ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ, କ'ଣ ନ କରିବାକୁ ହେବ? ମେହନତକୁ ମୋହବତ୍ରେ କଟ୍ କର । ଏବେ ମେହନତ ମୁକ୍ତ ବର୍ଷ ପାଳନ କର - ମୋହବତ୍ ଦ୍ଵାରା, ଆଳସ୍ୟ ପଣିଆ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ । ଏକଥା ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ରଖ ଆଳସ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ ।

ଠିକ୍ ଅଛି ତ, ସବୁ ସଂକଳ୍ପ ପୂରଣ ହେଲା ତ? କିଛି ରହିଗଲା କି? (ଦାଦି ଦାନକୀଙ୍କ ସହିତ) ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି କିଛି ବାକି ରହିଗଲା କି? ଦାଦୀ ତ ମୁରୁକୀ ହସୁଛନ୍ତି । ଖେଳ ଶେଷ ହୋଇଗଲା? ଏହି ସବୁ ଅପରେଶନ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ? ଖେଳ ଭିତରେ ଖେଳ । ଖେଳ ଭଲ ହେଲା ତ?

(ଭରିଲ) ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିନଦୁ ସଂରୁପ ହୋଇ ମନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଏକାଗ୍ର କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ବାରମ୍ବାର କର । ଷ୍ଟପ୍ କହିବା ମାତ୍ରକେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ବସୁରଥ ଦେହ-ଅଭିମାନଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ମନ ବୁଦ୍ଧି ଏକାଗ୍ର ହୋଇଯାଉ । ଏହିଭଳି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ବ୍ୟବହାର କରିଦେଖ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ଆଦେଶ ଦେଉଥିବ କଣ୍ଠରୋଲରେ ରୁହ କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ମିନିଟ୍ ପରେ କଣ୍ଠରୋଲ୍ ହେଉଥିବ, ୫ ମିନିଟ୍ ପରେ କଣ୍ଠରୋଲ୍ ହେଉଥିବ, ସେଥିପାଇଁ ମଝିରେ ମଝିରେ କଣ୍ଠରୋଲିଙ୍ଗ ପାଠାରକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଦେଖୁଥାଅ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ହେଉଛି ନା ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ଲାଗୁଛି, ନା ଅଧିକ ମିନିଟ୍ ଲାଗୁଛି । ଏହାକୁ ଚେକ୍ କରିଗାଲ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତିନି ମାସର ଚାର୍ଟକୁ ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ । ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ନେବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ନିଜକୁ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ଦେବ ତା'ପରେ ବାପଦାଦା ଦେବେ । ଆର୍ଛା

ଚାରିଆଡ଼ର ପରମାତ୍ମା ପାଳନାର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ପରମାତ୍ମ ପାଠପଢ଼ାର ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ପରମାତ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବିନଦୁ ଲଗାଇବାର ବିଧି ଦ୍ଵାରା ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ମେହନତଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହୁଥିବା ତଥା ମୋହବତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵନେହରେ ରୁଚି ରହିଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ଢ଼ାଳା ସଂରୁପ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ଵନେହ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ବରଦାନ:- ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସମରଥ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବସୁରଥ ପରକମ୍ପନକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ସର୍ତ୍ତା ସେବାଧାରୀ ଭବ । କଥାରେ ଅଛି ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ସୁଷ୍ଟିର ନିର୍ମାଣ କରିଦିଏ । ଯେତେବେଳେ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ବସୁରଥ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ବସୁରଥ ବାତାବରଣର ସୁଷ୍ଟିର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଯାଉଛି । ସର୍ତ୍ତା ସେବାଧାରୀ ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ପୁରୁଣା ଭାଇବରେଶନ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚାରର ତରଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ସୁଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ବାତାବରଣକୁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି । ଯେପରି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଅସ୍ତର ଦ୍ଵାରା ଅସ୍ତରକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ବିମାନ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ ବିମାନକୁ ଖସାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସମରଥ ସଂକଳ୍ପର ଭାଇବରେଶନ୍, ବସୁରଥ ଭାଇବରେଶନକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉ, ଏବେ ଏହିଭଳି ସେବା କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବିଘ୍ନ ରୂପକ ସୁନାର ସୁକ୍ଷ୍ମ ସୂତା ଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । ମୁକ୍ତିବର୍ଷ ପାଳନ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ, ସମସ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାବତ୍ସ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ସଂଧ୍ୟା ୬ଟା ୩୦ ମି ଠାରୁ ୭ଟା ୩୦ ମି.

ପରସ୍ପର ବିଶେଷ କରି ନିଜର ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଵରୂପରେ ସଂପୃକ୍ତ ହୋଇ ନିଜକୁ ଇଷ୍ଟ ଦେବ, ଇଷ୍ଟ ଦେବୀ ମନେ କରି ନିଜର ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ମନୋକାମନା ପୂରଣ କରିବେ ତଥା ନିଜର ଦୁଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା କୃତାର୍ଥ କରିବାର ସେବା କରିବେ । ଦର୍ଶନୀୟ ମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବା ସହିତ ପରସନ୍ନ କରିବାର ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବେ ।